

SUB SEMNUL LUI *GAVDEAMVS*

CUVÂNTARE CU OCAZIA DESCHIDERII ANULUI UNIVERSITAR 2012-2013, AVLA MAGNA A UNIVERSITĂȚII DIN BUCUREȘTI, 1 octombrie 2012

Prof. dr. Liviu FRANGA

Stimate Domnule Rector,
Stimate Doamnă Prorector,
Stimați Colegi, Doamne și Domni Profesori,
Dragi studenți și oaspeți,

Prezența Domniilor Voastre, aici și astăzi, acum, este pentru mine, ca reprezentant al conducerii Facultății de Limbi și Literaturi Străine, un prilej de mare bucurie, pe care doresc să mi-o exprim și să v-o împărtășesc deschis, în prezența Dumneavoastră, dar, în același timp, este și un prilej și de – zic eu – legitimă mândrie.

Ne aflăm cu toții sub cupola a ceea ce se numea, în glorioasa epocă interbelică, Palatul Facultății de Drept. Dar ne aflăm cu toții sub cupola, de data aceasta nevăzută, a Universității din București. Orice universitate este socotită, indiferent de spațiul geografic și de timpul istoric, „mama hrănitoare” – pe latinește, *Alma Mater* – a tinerei generații care dorește să-i calce pragul și să-i devină fiu spiritual. Căci universitatea este o mamă pentru studenții ei, pentru absolvenții ei, pentru toți cei care, apoi, o slujesc, devenind profesorii ei. O mamă spirituală, un model de cunoaștere, învățătură și cultură, dar și un exemplu de atitudine și de comportament etic. Nu întâmplător, deviza ei, înscrisă pe emblema Universității din București, conține cuvintele latinești *VIRTUTE ET SAPIENTIA*, „prin virtute și prin înțelepciune”, gravate pe o carte deschisă. Fapt care vrea să spună că, evident, cartea este, mai ales pentru profesorii și alumnii universității noastre, singura cale prin care ating și virtutea, și înțelepciunea, se dezvoltă, în „parteneriat” indestructibil, și sufletul și mintea, și trăsăturile de caracter, și capacitatea de a asimila, performant, noi și noi cunoștințe.

Dar studenții Universității sunt – să spunem mai departe – studenții uneia dintre cele 19 facultăți ale Universității din București. Dumneavoastră, studenții prezenți aici și în acest moment aici, sunteți – alături de colegii Dumneavoastră care nu sunt prezenți, însă sunt alături de Dumneavoastră – studenții Facultății de Limbi și Literaturi Străine. Știți, oare, studenți din anul I, la ce facultate ați optat să veniți și urmează, în cursul acestei săptămîni, să vă înscrieți? Ne cunoaștem, oare, bine facultatea care ne-a găzduit și ne găzduiește cu generozitate?

În doar câteva cuvinte, vă rog să îmi îngăduiți să vă vorbesc despre această facultate de prestigiu, pe care zeci de promoții, sute de promoții (dacă o pornim de la începuturile ființării ei) au absolvit-o, cu nestinsă strălucire, până astăzi.

Facultatea de Limbi și Literaturi Străine are un **trecut** pilduitor. Ea are, îndrăznesc să spun în deplină cunoștință de cauză, cea mai bogată tradiție din învățământul superior național în predarea limbilor și a literaturilor străine. Este aceasta o *exceelență a tradiției*, care obligă prezentul să atingă și să se mențină la aceleași standarde. Câteva date ne sunt necesare ca repere ilustrative.

Facultatea de Limbi și Literaturi Străine este unica din țară în care se învață peste 30 de limbi străine, pe familii lingvistice și culturale – unele aproape complete, cum este cazul limbilor și culturilor slave, al celor germanice și al celor orientale.

Limba latină – limbă comună a trecutului Europei unite cultural din Antichitate pînă mult dincolo de Renaștere – s-a predat, chiar de la înființarea Universității din București, în anul 1864, de către profesorul clasicist August Treboniu Laurian, urmată fiind de limba franceză, în 1877. În anul 1874, an în care Bogdan Petriceicu Hasdeu își deschide cursul de filologie comparată indo-europeană (curs nemaiținut vreodată pînă atunci la noi), Universitatea din București intră, practic, în circuitul cultural-educațional european.

Ultima jumătate a secolului încheiat și, în continuare, deceniile care au urmat au înregistrat cea mai mare dezvoltare a învățământului superior de limbi străine, nu numai la Universitatea din București, ci și pe plan național. Dacă pînă la al II-lea război mondial se studiau, ca specializări filologice, numai limbile clasice, limbile slave (introduse în anul 1891), germana (din 1905), italiana (din 1909), spaniola (din 1930), engleza (din 1936), după ultima conflagrație mondială încep să apară, pe rînd: chineza (în 1956), araba și turca (în 1957), maghiara (în 1958), hindi (în 1965), persana și finlandeza (în 1969), portugheza și japoneza (în 1974), catalana (în 1978). Iar după eliberarea din decembrie 1989, își fac apariția pe scena limbilor străine bucureștene: ebraica (în 1990), rromani (1992), suedeza și neerlandeza (în 1993), coreeana și slovena (1995), studiile iudaice (2000), limbile moderne aplicate (ca secție autonomă multilingvă), neogreaca (2001), studiile americane (2004, ca secție independentă).

Trecutul încheie pagini. **Prezentul** le deschide.

Dacă Universitatea din București a devenit, în anul 2011, în urma evaluării naționale, cea dintîi universitate a țării, iar în anul 2012 a intrat, pe baza clasificării internaționale efectuate de agenții autorizate de ranking universitar, în așa-numitul TOP 200 al celor mai importante universități din lume, se poate spune că, din 2010 încoace, și Facultatea de Limbi și Literaturi Străine a intrat în topul preferințelor tinerii generații de la noi. De mai mulți ani, facultatea noastră se află printre primele 3-5 facultăți din Universitatea București ca interes la admitere atît pentru absolvenții de liceu, cît și pentru absolvenții cu diplomă de licență și de master.

O dovadă vie o reprezintă chiar Dumneavoastră, studenți ai anului I în 2012, studenți care, alături de ceilalți, foști studenți ai anului I, acum în anii II, III și mai departe, la masterat și la doctorat, urmați, pe diferite specializări și în multiple combinații de limbi A și de limbi B, cele 4 mari direcții sau domenii de studii oferite de facultatea

noastră: domeniul LIMBĂ ȘI LITERATURĂ, domeniul LIMBI MODERNE APLICATE, domeniul TRADUCERE ȘI INTERPRETARE și domeniul STUDIILOR CULTURALE.

Prezentul deschide, cum bine știm, poarta **viitorului**. Facultatea noastră se preocupă permanent și țintește nu doar să păstreze specializările pe care le posedă în prezent, ca pe niște bunuri culturale achiziționate în timp și neperisabile, ci și să promoveze alte noi specializări, în raport, desigur, cu cerințele pieței, naționale și europene. *À propos*: v-ați întrebat ce vă așteaptă și ce veți deveni după ce terminați facultatea, prin examenul de licență, apoi, eventual, prin disertația de masterat și teza de doctorat? Ca să nu plictisesc mai mult, voi înșira doar câte ceva din ceea ce ne place să numim oportunități sau perspective de carieră: profesor, cercetător în domeniul lingvisticii și al literelor, traducător, interpret de conferință, translator, terminolog, referent de specialitate în mediile de afaceri și în administrație, funcționar în instituții guvernamentale și non-guvernamentale, editor, jurnalist, expert pe probleme de comunicare lingvistică în organisme Uniunii Europene, în activitatea diplomatică și a relațiilor internaționale, în largul domeniu al culturii. Și așa mai departe...

Viitorul începe ... azi!

Să ne bucurăm, cum spune celebrul imn studentesc, să ne bucurăm, așadar, de acest prezent, pentru că el ne duce sigur, și nu singuri, ci împreună, spre viitor. Sub semnul bucuriei tinerești a trăirii prezentului, sub semnul lui *gaudeamus igitur*, dar cu ochii și mintea atent ațintiți spre acest viitor, pe care stă, la urma urmei, în puterea noastră să ni-l asumăm și – de ce nu? – să ni-l făurim cu mâinile noastre, să punem acest început de nou an universitar 2012-2013 și să începem anul, cum se spune, „cu dreptul”, “cu piciorul drept”, *dextro pede*, așa cum le plăcea romanilor să spună.

„Să ne bucurăm, așadar,
Tineri cât suntem încă!”

Tineri-fizic, tineri-intelectuali și spiritual.

Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus!

Mult succes, tuturor, sub semnul bucuriei!